

“Vətən, səni sevmək hələ az imiş...”

Vətənimiz Azərbaycanın qədim məskənlərindən biri də ulu Borçalıdır. Borçalıdakı soydaşlarımız Azərbaycanı ruhlarında, canlarında ülvi bir sevgi ilə yaşadırlar... Harada yaşamasından asılı olmayaraq, soydaşlarımız üçün müqəddəs hissləri ifadə edən Vətən belə sevgili Vətəndir! Borçalılar üçün Vətən eşqi, Azərbaycanı öz doğma Vətəni hiss etmək duyğusu, mənəcə, ən ali duyğudur. Vətənimizin dar günündə yurdumuzun igid və cəsur oğullarının sırasında düşməne qarşı qəhrəmancasına vuruşan Borçalı əsilli oğullarımızın sorağı gəldikcə qəlbimi qürur hissi bürüyürdü.

Ölməmək naminə ölümə gedənlər...

... 2020-ci ilin payızında Qarabağda torpaqlarımızın azad edilməsi uğrunda ölüm-dirim savaşı gedirdi. İkinci Qarabağ müharibəsinin qəhrəmanları – ölməmək naminə ölümə gedənlər arasında yüzlərlə Borçalı əsilli igidimiz vardı. Onlar Vətənin dar günündə döyüş bölgələrində hünər göstərdilər, şəhid və qazi oldular. Hər qarışı şəhid qanı ilə suvarılmış əzəli-əbədi torpaqlarımız, sinəsi dağlı dağlarımız igidlərimizi haraylayırdı. Dədə-baba torpaqlarımızın mənfur düşmənin tapdığından azad edilməsi uğrunda gedən döyüşlər, axıdılan nəhəng qanlar igid oğullarımızı yumruq kimi birləşdirdi. Onların qəlbində düşməne qarşı qisas və nifrət hissi güclü idi. Vətənimizin azadlığı uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalan Borçalı əsilli on iki şəhidimizin adı da Vətən müharibəsində tarixə həkk olundu.

Bu yazımda iki qəhrəman – bir şəhid və bir qazi həmyerlimin şərafətli döyüş yolundan söhbət açıram...

Şəhidlərin könül evi isti ürəklərdir, soyuq məzarlar deyil...

Borçalı əsilli şəhidlərimiz və qazilərimiz haqqında yazmağı, nümunələr verməyi də özüm üçün müqəddəs əməl, vəfa borcu bilirəm. Vətən yolunda canlarını qurban vermiş oğullarımızın adlarını hər birimiz seve-seve və ömür boyu qəlbimizdə yaşatmalıyıq. Şəhidlərin ölümü adi ölümlərə bənzəməz! Onların şəhidlik zirvəsinə qovuşduğu günlər yadda qalan tarixə çevrilir.

Ötən 44 günə sığan Vətən savaşında igid oğullarımız neçə-neçə insan ömrünə sığmayan qəhrəmanlıqlar göstərdilər. Bu gün xalqımızın mərd, dəyərli övladlarının işıqlı xatirələri önündə baş əyirik. Onların könül evi isti ürəklərdir, soyuq məzarlar deyil...

Şəhidlərimizin adları minlərin, milyonların qəlbində qəhrəmanlıq nümunəsi kimi yaşayır. Həmin adlar sırasında ölməzliyə qovuşanlardan biri də dağ ürəkli, zirvə tərərli, Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı İlqar Mirzəyevin adıdır. İlqar Borçalıda doğulsa da, arzularının ünvanı Azərbaycan idi. Nağıl-nağıl arzularla böyüyən İlqar Vətənin dar günündə düşməne qarşı silahlanıb döyüşlərə atıldı, sinəsini düşmənin gülləsinə siper etdi. Vətənin bir qarış torpağı da, birçə qara daşı da ona əziz idi. Yeri daima boş görünən bu igid Vətən oğlunun ürəyində əzəli-əbədi torpaqlarımızın düşmənin tapdığından azad ediləcəyi ilə bağlı bir inam vardı. Elə bu inamla da Tanrının ona bəxş etdiyi qısa ömür möhlətində adını tarixə yazdı.

O, 1973-cü ildə Qardabani rayonunda dünyaya göz açıb və 1980–1990-cı illərdə orada orta məktəbdə oxuyub. Orta məktəbi bitirdikdən sonra Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə daxil olub və bu məktəbdə artilleriyaçı ixtisasına yiyələnib, leytenant rütbəsi ilə xidmətə başlayıb. Hələ Ali Hərbi Məktəbdə xidmət edərkən qısa vaxtda o, tağıım komandirliyindən bölük komandirliyinə, kapitan rütbəsinə qədər yüksəlib. O illərdə nümunəvi xidmət edən, medallarla və mükafatlarla təltif olunan İlqar Mirzəyevə vaxtından əvvəl mayor rütbəsi verilib. Sonrakı illərdə Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin Hərbi Akademiyasında ixtisası üzrə təhsilini təkmilləşdirən qəhrəmanımız N sayılı

hərbi hissə komandirinin müavini kimi xidmətini davam etdirib və polkovnik rütbəsinə qədər yüksəlib.

Aprel döyüşləri zamanı komandir olan İlqar Mirzəyev öz hərbi hissəsi ilə cəbhənin Tərtər rayonu istiqamətində gedən döyüşlərə qatılıb, əlverişli mövqelərin, strateji yüksəkliklərin, məşhur Talış zirvəsinin işğaldan azad edilməsində böyük şücaət göstərib.

Polkovnik İlqar Mirzəyev 2020-ci ildə Tovuz istiqamətində gedən döyüşlər zamanı qəhrəmancasına şəhid olub, ölümü ilə ölməzliyə qovuşub. İkinci Fəxri xiyabanda uyuyan qəhrəman zabıt ölümündən sonra döyüşçü üçün ən yüksək ada – “Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı” adına layiq görülüb.

“Son damla qanına söykən!..”

Şəhidlər haqqında yazarkən, təsəvvürümdə onların işıqlı simasını, vətənpərvər ruhunu, zəngin mənəvi aləmini özündə əks etdirən bəzəkətsiz, rəngsiz-boyasız bir tunc heykəl canlanır. Çünki şəhidlərimizin qəhrəman obrazı və məğrur, mənəli abidəsi xalqımızın ürəyində heykələ dönüb. Ürəklərdə ucalan, ilahi duyğudan və zərif naxışlardan yaranan şəhid heykəllərinə heç bir rəng, boya gerek deyil.

Şəhidlər də, qazilər də canında son taqəti, son tabı, damarında son damla qanı qalanacan, qanına, canına söykənib vuruşan cəsur oğullardır. Onların igidliyi haqqında düşündə qəhrəmanlarımızın obrazını əks etdirən şairin bu təsirlə və hərarətli, son dərəcə qüdrətli misraları yadıma düşür:

Son damla qanına söykən, Möhkəm ol, möhkəm ol, möhkəm! Vətən sevdalı duyğulara köklənərkən...

...O duyğuların işığında Borçalıya gedən yollar, Borçalıdan gələn yollar – Vətən yolları üçün darıxdım və bir anlıq o yerləri görməyə can atdım... İkinci Qarabağ savaşına qatılan Borçalı əsilli qazilərimiz arasında ana kəndim Faxralıda doğulub boya-başa çatmış, o yerlərin sərin havasını udmuş, saf sularından içmiş, dağlarından güc al-

mış neçə-neçə qazi və müharibə veterani olan igid oğullarımız da var.

Onlar da Vətənə oğul borcunu qaytarmaq üçün 44 günlük Vətən savaşında igidliklə vuruşublar. Onların sırasında ən gənc olanı qazi Cavid Aşırovdur. Cavidlə dəfələrlə həmsöhbət olmuşam. Onun yerinə kim olsaydı, danışdıqca içindəki ağırlarla qıvrıla-

yaralandığım an heç yadımdan çıxmır. O gün qırıqçı təyyarədən atılan mərmənin partlayışı ilə hər tərəf tüstü-duman içindəydi, göz-gözü görmürdü. Həmin anlarda əvvəlcə yaralandığımı belə hiss etməmişdim. Bir qədər sonra ayağımdakı dəhşətli ağırdan huşumu itirmişəm. Gözümü açanda əsgər yoldaşımın və komandirimin yerində olmadığını gördüm. Partlayış dalğası onları bir xeyli aşağı atmışdı. Arxası üstə uzananda gördüm ki, qəlpə diz qapağıma dağıdıb. Sümüyün üstü açıq idi. Ayağımda hissiyyatın olub-olmadığını yoxlamaq üçün barmaqlarımı hərəkət etdirdim. Həmin an Allahıma şükürlər dilədim ki, hissiyyatım itməyib. Düşmənin isə minaatanlardan hələ də atəş açmaqda davam edirdi. Xoşbəxtlikdən yaxınlığımızda yerləşən digər artilleriya bölməsində həkim var idi. Məni çətinliklə həmin həkimin yanına çatdırıb bildilər. Ağrıkəsici vuruldu və ilk tibbi yardım göstərildi. Beləcə, ayağıma itirmədiyimə görə Allaha gecə-gündüz şükür edirəm.

Cavid yaralanmazdan əvvəl də həyatla ölüm arasında çarpışıb. Saatlarla düşmənin mühasirəsində qalıb. Onun ölümünə caynağından qurtulması, doğrudan da, Allahın möcüzəsi olub. Bu, ağrı-acılı, qanlı-qadalı və qələbə sevincinə qədər gələn döyüş yolu Vətənin hər qarış torpağı üçün canından və qanından keçməyə hazır olan cəsur bir gəncin həyat hekayəsidir.

Xalqımız belə igid oğulları ilə fəxr edir. Qədirbilən insanlar Cavidə də tez-tez baş çəkir, səhhəti ilə maraqlanırlar, dəstək olurlar. Millət vəkili, Milli Məclisin Mədəniyyət komitəsinin sədri Qənirə Paşayeva da Azərbaycan Vətən müharibəsinin cəsur qazisi Cavid Aşırova görüşüb, onun döyüş yolu, sağlamlıq durumu, qayğıları ilə maraqlanıb, ürək sözlərini bölüşüb. Komitə sədri müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə xalqımıza şanlı zəfər qazandırmış ordumuzun döyüşçülərinin hər birinin dövlətimizin diqqət mərkəzində olduğunu, onların xidmətlərinin qədirbilənlərlə qarşılandığını deyib.

Qazi Cavid Aşırov Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin imzaladığı sərəncamlarla “Vətən müharibəsi iştirakçısı”, “Cəsur döyüşçü”, “Cəbrayılın azad olunması” və “Qubadlının azad olunması” medalları ilə təltif edilmişdir. Amma o, nə medal, nə orden, nə də mükafat üçün döyüşüb. Cavid ali bir məqsəd uğrunda vuruşub, yaralanıb, sağlamlığını itirib. O, aylarla müalicə və müayinələrdən keçib. Hazırda ev şəraitində müalicəsini davam etdirir. Hələ də ayağından qəlpə yaraları qalmaqdadır. Allahdan ona şəfqət və şəfalar diləyirik. O, gənctir. Arzularının çiçək açan dövrüdür. Gözəl arzularının işığında nurlu sabahların eşqi ilə yaşayır və deyir:

– Vətənin bir qarış torpağı yüz ömrə dəyərlər...

Bəli, qəhrəman döyüşçü çox haqlıdır – “Vətən, səni sevmək hələ az imiş!..”

**HƏZİ HƏSƏNLİ,
Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, şair-publisist**